

MODSPIL OG DMT

- en mediehistorie fra det virkelige liv.

Oprindeligt havde vi i redaktionskomitéen tænkt os, at MODSPIL skulle have en MEDIErubrik med radio-, tv- og avis kommentarer etc. - Det er i første omgang ikke blevet til noget, men vi vil alligevel ikke snyde vores læsere for en mediehistorie: Som de "glade bladamatører" vi er, havde vi gjort os nogle lidt svævende forestillinger om, hvordan vores tidsskrift skulle lanceres. I disse planer indgik en pressemeddelelse via Ritzaus Bureau. Vi forfattede da også en kort notits om MODSPILs baggrund, formål, indhold osv. Nogle dage efter at RB havde modtaget vores manuskript, blev undertegnede ringet op af en RB-journalist, som stillede en del spørgsmål med henblik på en "uddybning" af vores egne ord. Disse spørgsmål forsøgte jeg (som det høflige menneske, jeg kan være) at svare på. - Og resultatet? - Nogle dage efter kunne man i landets aviser bl.a. læse følgende i et RB-telegram:

Det nye tidsskrift "har fået navnet MODSPIL og er ifølge initiativtagerne et tidsskrift for musikpolitik, kritiske musikstudier og kritisk musikpædagogik. "Men det skal især ses som en protest mod det etablerede musiktidsskrift DMT, der udgives af Det unge Tonekunstnerselskab i København", siger en af initiativtagerne, stud.mag. Lars Ole Bonde." (her gengivet efter Information).

Dette var, med andre ord (bogstaveligt talt!), hvad Ritzaus-journalisten havde fået ud af at læse vores pressemeddelelse og af at snakke med mig! Ordene "især" og "protest" viser, at journalisten har sans for drama og kontraster, det skal han ha'. - Men ellers: Jeg har aldrig sagt det, RB-manden citerer mig for - og hvad vigtigere er: Jeg mener det heller ikke. Det gør resten af redaktionen heller ikke, for den sags skyld.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, hvordan vi forholder os til DMT. - MODSPIL ligner ikke og skal ikke ligne DMT, dels fordi DMT afgrænser sit emneområde på en måde, som vi synes er alt for snæver (nemlig til kunstmusikken, specielt avantgar-den), dels fordi vi ikke kan være enige i det musiksyn, DMT - stort set - står for. DMT er et tidsskrift med traditioner - på godt og ondt. Og vi anerkender, at DMT afspejler et behov for musikviden, uden derfor at dele DMTs opfattelse af, hvordan disse behov bedst kan imødekommes.

Men det ville ærligt talt være meget tåbeligt at bruge så mange kræfter og så mange penge (kreditter!), som MODSPIL hidtil har kostet, blot på at formulere en "protest" mod et eksisterende tidsskrift. - Og som vores læsere ved, er det heller ikke meningen. Vi vil hellere være et alternativ!

Men af den lille historie kan man bl.a. lære, at journalister har dårlige arbejdsbetingelser - og at det ikke er en undskyldning for hvadsomhelst. RB-journalisten havde fået mange "uddybende" ting at vide af mig. Dem skrev han bare ikke noget om. Til gengæld fordrejede han de oplysninger, jeg gav ham om eksisterende danske musiktidsskrifter - fordi han spurgte, og fordi han intet vidste om dem, eller om musik i det hele taget. (Det er såmænd underligt, at MM ikke også optræder i telegrammet!) - Det er i orden, at journalister ikke ved noget om det, de skal videregive, det er også i orden, at de stiller omfattende spørgsmål. Men det er ligeså uacceptabelt som almindeligt, at en journalist handler, som tilfældet er det her. - Pressefrihed er åbenbart mange ting...

Lars Ole Bonde